

نویسنده: ادوارد هونت «Edward Hunt»
منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل ستیت گرفت «2024-06-19»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

گول نخورید، فشار برای عادی سازی مربوط به تسلط
ایالات متحده است

*Don't be fooled, push for normalization is about US
dominance*

اگر اینطور نبود، واشنگتن به دنبال راه حل دو کشوری بود، نه قراردادهای
جانبی برای خوشحال کردن عربستان سعودی و اسرائیل.

*If it wasn't, Washington would be pushing for a 2-state solution, not
side deals to make Saudi Arabia and Israel happy.*

در حالی که اسرائیل به محاصره نظامی خود در غزه ادامه می دهد، ایالات متحده در
تلاش است تا از این وضعیت با هدف تقویت قدرت ایالات متحده در خاور میانه سوء
استفاده کند

ایالات متحده به جای جستجوی راه حلی بلند مدت بمنظور حل و رفع مناقشه بین
اسرائیل و فلسطین، بخاطر تحقق هدف دیرینه اش در صد دعادی سازی روابط بین اسرائیل

و عربستان سعودی بوده و این هدف را در اولویت کار و تلاش خود قرار داده است. با چنین توافقی، که به آرامش در غزه برای وارد کردن عربستان سعودی نیاز دارد، ایالات متحده فلسطینی ها را بیشتر به حاشیه می برد و در عین حال اسرائیل را به شدت در شبکه منطقه ای ائتلاف ها و مشارکت ها ادغام می کند.

آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا ماه گذشته به کنگره گفت: «من فکر می کنم ما در نقطه ای هستیم که توافق های لازم بین ایالات متحده و عربستان سعودی به خوبی در دسترس است».

رویکرد ایالات متحده

به همه معلوم است که ایالات متحده برای چندین دهه، بر خاورمیانه تسلط داشته است. یکی از کلیدهای قدرت ایالات متحده، شبکه ائتلاف ها و مشارکت های تحت رهبری ایالات متحده بوده است که شامل اسرائیل و کشورهای عربی می شود. ایالات متحده را قادر می سازد تا ده ها هزار سرباز خود را در سراسر خاورمیانه مستقر کند و به سرعت نیروهای بیشتری را به منطقه اعزام کند.

لوید آستین وزیر دفاع آمریکا در سال 2021 با اشاره به شبکه تحت رهبری ایالات متحده توضیح داد: «این یک مزیت استراتژیک گسترده است. «بی همتا است. بی نظیر است. و بی رقیب است».

اگرچه مقامات آمریکایی به قدرت خود می بالند، اما رویکرد آنها منبع اصلی بی ثباتی بوده است، به ویژه در رابطه با روابط بین اسرائیل و کشورهای عربی. از زمان تأسیس اسرائیل در سال 1948 و نکبه برای فلسطینیان، بسیاری از کشورهای عربی از به رسمیت شناختن اسرائیل خودداری کرده اند. اسرائیل و کشورهای عربی چندین جنگ داشته اند. یا چندین جنگ را پشت سر گذاشته اند.

جامعه بین المللی از راه حل و تاسیس دو کشوری (اسرائیل و فلسطین) حمایت می کند که در کنار دولت اسرائیل، کشور فلسطین را ایجاد می کند، اما ایالات متحده عملاً با آن مخالفت کرده است، حتی در حالی که ظاهراً بصورت لفاظی از آن حمایت می کند. ایالات متحده با تمرکز بر حفظ شبکه منطقه ای خود، معاملات دوجانبه را با کشورهای عربی که مایل به برقراری روابط صلح آمیز با اسرائیل هستند، دنبال کرده است. تا پایان قرن بیستم، ایالات متحده نقشی محوری در میانجی گری معاملات با مصر و اردن ایفا کرده بود که هر دو اکنون کمک های اقتصادی و نظامی گسترده ای دریافت می کنند.

اکثر کشورهای عربی چنین قراردادهایی را رد کردند و اصرار داشتند که ابتدا باید راه حلی برای مناقشه اسرائیل و فلسطین وجود داشته باشد، اما برخی از آنها در دوران دولت **ترامپ** موضع خود را تغییر دادند. بر اساس توافق ابراهیم، چندین کشور عربی

دیگر متعهد شدند که روابط خود را با اسرائیل عادی کنند. آنها با اسرائیل قراردادهایی منعقد کردند که با قراردادهای ویژه با ایالات متحده جذب شده بودند.

مقامات ایالات متحده تقریباً در مورد استقبال از توافق ابراهیم به عنوان یک دستاورد بزرگ به اتفاق آرا بوده اند، اما منتقدان خاطر نشان کرده اند که این توافقنامه فلسطینی ها را مستثنی می کند. **جان ففر** در نشریه فارین پالیسی متمرکماً هشدار داده است که آرزوی دور کردن فلسطینی ها عاقلانه نخواهد بود، به ویژه اگر علاقه واقعی برای پایان دادن به «برادرکشی» وجود داشته باشد. آنطوریکه این برادرکشی که برای اسرائیلی ها و فلسطینی ها بسیار مخرب بوده و دوام آن برای هر دو فاجعه بار است.

مقامات واشنگتن از این انتقادات آگاه هستند. سناتور **کریس ون هولن (D-MD)** ماه گذشته اذعان کرد: «در برخی از محافل سیاست خارجی مد شده است که باور کنند..... می توانید به نوعی با پرسش از مسئله فلسطین به صلح، ثبات و امنیت دست یابید». با این حال تعداد کمی از مقامات چنین نگرانی هایی را جدی گرفته اند. قبل از اینکه حماس حمله تروریستی خود را در 7 اکتبر علیه اسرائیل انجام دهد، دولت بایدن در تلاش بود تا با شامل کردن عربستان سعودی، توافقنامه ها را گسترش دهد.

پرزیدنت بایدن یک بار قول داده بود که عربستان سعودی را به خاطر قتل یک ستون نویس واشنگتن پست دچار انحراف کند، اما او حتی بیشتر از این خواهان توافق بود، زیرا می دانست که عربستان سعودی از اصرار دیرینه خود بر ایجاد کشور فلسطین به عنوان شرط عادی سازی صرف نظر کرده است. با اسرائیل گزارش شد که رهبران عربستان سعودی به دنبال توافقی بودند که صرفاً امکان تشکیل کشور فلسطین را باز نگه دارد.

بلیکن در ماه مه اذعان کرد: ما با عربستان سعودی و اسرائیل برای پیگیری عادی سازی روابط بین دو کشور کار میکنیم - این به قبل از 7 اکتبر برمی گردد. "این یک تغییر بازی خواهد بود."

یکی از بارزترین چیزها در مورد سیاست ایالات متحده این است که دولت بایدن رویکرد خود را بعد از «7» اکتبر تغییر نداده است. یعنی که نه تنها به حمایت یکجانبه خود از اسرائیل ادامه داده است، بلکه با برنامه های خود برای وارد کردن «دخالت» عربستان سعودی به این رژیم پیش رفته است. توافقات، حتی در حالی که نشان می دهد که توافقات ممکن است به بحران فعلی منجر شده باشد.

من متقاعد شده ام که یکی از دلایلی که حماس به آن حمله کرد - و من هیچ مدرکی برای این موضوع ندارم. فقط غریزه من به من می گوید - به دلیل پیشرفتی است که ما به سمت یکپارچگی منطقه ای برای اسرائیل و یکپارچگی منطقه ای به طور کلی داشتیم. و ما نمی توانیم این کار را پشت سر بگذاریم.»

هدف از برنامه های ایالات متحده

در حالی که دولت بایدن جاه طلبی های امپریالیستی خود را تعقیب کرده است، مقامات اصرار دارند که روابط بین اسرائیل و فلسطین باید تغییر کند. آنها می گویند که بدون ترتیبات جدید، چرخه خشونت ادامه خواهد یافت. چیزی وجود خواهد داشت که بلینکن آن را «دوره های بی پایان خشونت، ویرانی، مرگ و ناامنی» می نامد.

باربارالیف، مقام وزارت امور خارجه، در یک جلسه استماعیه کنگره در ماه مه، وضعیت موجود را «وحشتناک» به ویژه برای فلسطینیان خواند. لیف گفت: آنها «در شرایطی زندگی می کنند که از ناراحتی گرفته تا ناامیدی، خشم، ناامیدی و ستیزه جویی را شامل می شود». این یک دستورالعمل وحشتناک برای ستیزه جویی، برای رادیکالیزه شدن است.»

در واقع، دولت بایدن اصرار دارد که از راه حل دو کشوری حمایت می کند. مقامات دولت می گویند که برنامه های آن برای عادی سازی روابط بین اسرائیل و عربستان سعودی در نهایت به ایجاد یک کشور فلسطینی منجر خواهد شد. آنها حتی از طرح هایی برای آتش بس در غزه حمایت می کنند، اقدامی که به دنبال اذعان آنها به این موضوع است که عربستان سعودی اکنون به یک دوره آرامش و راهی برای رسیدن به یک کشور فلسطینی برای دستیابی به توافق نیاز دارد.

با این حال، دولت بایدن به صراحت اعلام کرده است که با ایجاد یک کشور پایدار فلسطینی مخالف است. از آنجایی که تلاش ها در سازمان ملل متحد (سازمان ملل) برای ایجاد یک کشور فلسطینی را مسدود کرده است، برای اعمال محدودیت هایی بر فلسطین تلاش کرده است.

اولویت اصلی دولت بایدن محدود کردن امنیت فلسطین است. مقامات دولت اصرار دارند که هر کشور فلسطینی در آینده باید غیرنظامی شود.

پرزیدنت بایدن در اوایل سال جاری ادعا کرد: «چندین راه حل دو کشوری وجود دارد. تعدادی از کشورهای عضو سازمان ملل هستند که ..... ارتش خود را ندارند. تعداد ایالت هایی که محدودیت هایی دارند ..... و بنابراین فکر می کنم راه هایی وجود دارد که این کار می تواند کار کند.»

دولت بایدن همچنین از اسرائیل می خواهد که در ایجاد کشور فلسطینی نظر داشته باشد علیرغم مخالفت دولت اسرائیل و افکار عمومی اسرائیل با راه حل دو کشوری، از فلسطینی ها می خواهد که با اسرائیلی ها مذاکره کنند.

هنگامی که کنگره ماه گذشته از **بلیکن** در مورد برنام‌های دولت برای عادی سازی روابط بین اسرائیل و عربستان سعودی سوال کرد، **بلیکن** به شرط دیگری اشاره کرد و آن این بود که هرگونه معامله منجر به ایجاد فوری یک کشور فلسطینی نمی شود. در واقع، **بلیکن** نشان داد که چشم انداز ایالات متحده از یک مسیر طولانی تر به سوی تشکیل کشور فلسطین، برای تحقق آرمان های مردم فلسطین نیست.

بلیکن گفت: «تمام هدف عادی سازی، و همچنین ایجاد یک کشور فلسطینی این است که اطمینان حاصل شود که امنیت اسرائیل بهتر تضمین می شود».

در واقع، دولت بایدن همچنان بر هدف ادغام اسرائیل در شبکه ائتلاف ها و مشارکت های تحت رهبری ایالات متحده در خاورمیانه متمرکز است، همانطور که قبل از 7 اکتبر تلاش می کرد انجام دهد. به جای تلاش برای دستیابی به راه حل دو کشوری. که می تواند به آنچه یکی از نمایندگان ایالات متحده اخیراً آن را "75 سال بدبختی" نامیده است پایان دهد، دولت در تلاش است تا از بحران کنونی برای تقویت سلطه ایالات متحده بدون توجه به عواقب آن برای فلسطینیان استفاده کند.

سناتور ون هولن اذعان کرد: «با وجود این واقعیت که ما آن کلمات را می گوئیم» - راه حل دو دولت - «ما هرگز سیاست خود را برای استفاده از نفوذ خود برای تحقق آن مطرح نکرده ایم. این مقاله با کسب مجوز از فارین پالیسی در فوکوس باز نشر شده است.

چند سطر در مورد نویسنده این مقاله :

ادوارد هانت درباره جنگ و امپراتوری می نویسد. او دارای مدرک دکترای مطالعات آمریکایی از کالج ویلیام و مری است

----- **با تقدیم سلامها «2024-06-20»**